

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 121/2012
30.01.2013. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Новице Пековића, Предрага Глигоријевића, Драгана Јоцића и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда, Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног З.А., због кривичног дела неосновано добијање и коришћење кредита и друге погодности из члана 209. став 3. у вези става 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 755/12 од 14.12.2012. године, подигнутог против пресуде Основног суда у Суботици К бр. 847/11 од 21.05.2012. године и пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 2116/12 од 27.06.2012. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 422. став 3. ЗКП, у присуству окривљеног З.А. и његовог браниоца, адвоката С.П., дана 30.01.2013. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 755/12 од 14.12.2012. године, подигнут против пресуде Основног суда у Суботици К бр. 847/11 од 21.05.2012. године и пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 2116/12 од 27.06.2012. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Суботици К бр. 847/11 од 21.05.2012. године, окривљени З.А., на основу члана 355. тачка 2. ЗКП ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело неосновано добијање и коришћење кредита и друге погодности из члана 209. став 3. у вези става 2. Кривичног законика.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 2116/12 од 27.06.2012. године одбијена је као неоснована жалба Основног јавног тужиоца у Суботици, а првостепена пресуда, потврђена.

Против наведених пресуда, Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз 755/12 од 14.12.2012. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, с предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости уважи као основан и утврди да је пресудама Основног суда у Суботици К бр. 847/11 од 21.05.2012. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 2116/12 од 27.06.2012. године, повређен закон у корист окривљеног.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 422. став 3. ЗКП, у присуству окривљеног З.А. и његовог браниоца, адвоката С.П., а у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

По наводима захтева Републичког јавног тужиоца првостепени суд је учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, јер у првостепеној пресуди не даје јасно образложење зашто нема доказа о ненаменском трошењу кредитних средстава иако из налаза и

мишљења финансијског вештака произилази да су средства трошена и за оне намене које нису у вези са уговорном обавезом окривљеног, због чега су разлози пресуде у супротности са налазом и мишљењем финансијског вештака, тј. доказом на коме се пресуда заснива. Таква првостепена пресуда потврђена је пресудом Апелационог суда у Новом Саду иако по наводима захтева постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде и садржини записника о вештачењу и самог тог записника.

По налажењу Врховног касационог суда, а супротно наводима захтева, у побијаној пресуди дати су јасни и непротивречни разлози за закључак првостепеног суда да није доказано да је окривљени извршио кривично дело које му је оптужним актом стављено на терет, а ти разлози нису у супротности са налазом и мишљењем финансијског вештака, нити у пресуди постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини записника о вештачењу и самог тог записника.

Првостепени суд је у разлозима пресуде који су у свему прихваћени од стране другостепеног суда верно навео битан садржај налаза и мишљења финансијског вештака и у претежном делу пресуду и заснива на том доказу, тако да је без основа тврдња изнета у захтеву да су разлози пресуде у супротности са налазом и мишљењем финансијског вештака.

Доводећи у везу налаз и мишљење финансијског вештака са осталим изведеним доказима, а посебно одредбама уговора о инвестиционом кредиту закљученог између Фонда за развој Републике Србије, фирме N.T. ДОО и окривљеног, суд у разлозима пресуде закључује да није доказано извршење кривичног дела које је окривљеном стављено на терет, јер у уговору није одређен рок за реализацију програма изградње спороходног туристичко-пловног објекта – брода на Палићком језеру, тј. посебан рок у коме је окривљени био у обавези да наменски искористи кредит нити обавеза отварања наменског рачуна за пласирање кредита, већ су средства кредита уплаћена на рачун преко кога је фирма N.T. ДОО водила и своје текуће пословање и преко кога су вршене и примане уплате, а према налазу и мишљењу финансијског вештака, већ у првој години коришћења кредита од уговорених десет година, окривљени је наменски од добијених 13.000.000,00 динара уложио 8.351.333,35 динара, што је више од 60% добијеног кредита, при чему по мишљењу истог вештака, а који суд прихвата, одобрени износ кредита не подразумева да та средства морају бити наменски утрошена одмах по добијању.

По налажењу Врховног касационог суда, побијаном правноснажном пресудом није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, у смислу изнетих навода захтева, јер су и првостепени и другостепени суд у разлозима пресуде јасно навели због чега налазе да није доказано да је окривљени ненаменски искористио инвестициони кредит, а који разлози су у потпуној сагласност са налазом и мишљењем финансијског вештака према коме су средства кредита уплаћена у складу са закљученим уговором на рачун фирме окривљеног преко кога су вршене исплате за текуће пословање фирме и принудне наплате којих је у спорном периоду било преко 2.000.000,00 динара, но и поред тога само у првој години коришћења кредита од уговорених десет година окривљени је наменски уложио више од 60 % кредита.

Према томе, сви наводи изнети у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, а наиме да је окривљени део средстава трошио за куповину кукурузног гриза, канцеларијског материјала, еспресо кафе, ауто делова, услуга фотокопирања, сервиса возила, репрезентацију, за пиво, одржавање возила, вулканизерске услуге, шећер, поправку персоналног рачунара, адвокатске услуге, месечну карту и закупнину, не значи да је окривљени ненаменски трошио добијена кредитна средства јер су се на рачуну привредног друштва N.T. ДОО осим кредитних средстава налазила и средства текућег пословања фирме окривљеног.

Налазећи из изнетих разлога, да правноснажном пресудом Основног суда у Суботици К бр. 847/11 од 21.05.2012. године и пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 2116/12 од 27.06.2012. године, нису учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости оценио неоснованим и на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и применом члана 424. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник

Председник већа-судија

Зорица Стојковић, с.р.

Невенка Важић, с.р.